

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan și Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015, declarat de inculpatul

Zugrav Denis Vasile, născut la 10.06.1990,
originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Florilor
18/1 ap. 35,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.03.2014-25.05.2015;

Instanța de apel: 18.06.2015-09.07.2015;

Instanța de recurs: 03.09.2015-18.11.2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 mai 2015, Zugrav Denis a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 324 alin. (1) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu amendă în mărime de 5000 (cinci mii) unități convenționale și privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul organelor afacerilor interne pe un termen de 5 (cinci).

În temeiul art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Zugrav Denis activînd în funcția de inspector patrulare rutieră al companiei Rîșcani a Batalionului nr.2 al subdiviziunii mobile a Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare, al Inspectoratului General de Poliție, în baza Ordinului Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 2 EF, din 05.03.2013, fiind persoană publică în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal, fiind responsabil, conform fișei de post, de respectarea necondiționată a actelor legislative ce reglementează activitatea poliției, regulamentelor aprobate de Guvern, actelor departamentale emise de Ministerul Afacerilor Interne, dispoziții și indicații emise de conducerea comisariatului de

realizarea eficientă a acțiunilor de prevenire, curmare și descoperire a infracțiunilor în teritoriul deservit, a comis corupere pasivă în următoarele circumstanțe.

La 22.06.2013, Busuioc Oleg, aflându-se la volanul autoturismului „Peugeot Partner” n/î CM AJ 393, a fost stopat de către inspectorul de patrulare al INP al IGP Zugrav Denis, la intersecția străzilor Octavian Goga și George Coșbuc din mun. Chișinău, pentru încălcarea Regulamentului circulației rutiere.

Staționarea conducătorului auto Busuioc Oleg a avut loc în legătură cu constatarea unui șir de încălcări a Regulamentului circulației rutiere și anume: deplasarea contra indicatorului 3.1 („acces interzis”), conducerea mijlocului de transport fără a fi supus reviziei tehnice precum și exploatarea mijlocului de transport care nu a fost asigurat de răspundere civilă.

Ca urmare, inspectorul de patrulare al INP al IGP Zugrav Denis, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria MAI 02 132372 din data de 22.06.2013 în baza art. 229 alin. (3) din Codul contravențional.

Acționând contrar legislației în vigoare, din interes material și personal, sub pretextul de a nu întocmi procesul-contravențional pentru toate încălcările depistate, a extorcat de la Busuioc Oleg mijloace bănești în sumă de 400 lei, totodată, ridicându-i permisul de conducere și pașaportul tehnic al automobilului în calitate de garanție.

Ulterior, prin intermediul colegului său, Lungu Vadim, a primit mijloacele bănești extorcate, în sumă de 400 lei, restituindu-i lui Busuioc Oleg permisul de conducere și pașaportul tehnic al automobilului.

2.1. De către organul de urmărire penală acțiunile inculpatului au fost calificate în baza art. 324 alin. (2) lit. b) Cod penal, însă instanța de fond a reîncadrat acțiunile acestuia în baza art. 324 alin. (1) Cod penal pe motiv că acuzarea înaintînd învinuirea nu a demonstrat semnul calificativ „de două sau mai multe persoane”, or, participarea unei alte persoane nu a fost stabilită.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri procurorul, inculpatul și avocatul acestuia, Igor Trofimov.

3.1. *Acuzatorul de stat* a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Zugrav Denis să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu numirea unei pedepse privative de libertate pe un termen de 5 ani, cu amenda de 2000 u.c. și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea apelului procurorul a invocat:

- ilegalitatea sentinței, deoarece prin acțiunile sale intenționate, Zugrav Denis, folosind situația de serviciu în interes personal și material, prin extorcarea mijloacelor bănești în sumă de 400 lei, sub pretextul imitării unei activități sporite cu contracararea contravențiilor și îndeplinirea obligațiilor de serviciu, a comis corupere pasivă comisă

de două persoane prin intermediul colegului său V. Lungu, adică infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. b) Codul penal;

- în cadrul cercetării judecătorești au fost examinate și administrate sub toate aspectele probele ce au fost prezentate de către procuror, însă sentința este ilegală sub aspectul calificării acțiunilor inculpatului și aprecierii părtinitoare a probelor fapt pentru care este pasibilă casării, deoarece atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședințele de judecată, în rezultatul examinării probelor administrate, inclusiv declarațiile părții vătămate și a martorilor, s-a constatat că inculpatul Zugrav Denis, a comis acțiuni de corupere pasivă în scopul obținerii mijloacelor bănești ce nu i se convin sub pretextul adoptării unei decizii favorabile în privința conducătorului auto Busuioc Oleg.

3.2. *Inculpatul Denis Zugrav și avocatul său, Igor Trofimov, au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.*

În motivarea apelului au invocat că:

- a fost dată o apreciere eronată circumstanțelor în lipsa unei alte probe obiective, decît exclusiv în baza declarațiilor lui Oleg Busuioc și instanța a constatat existența unei înțelegeri despre o remunerare necuvenită, contrar prevederilor legale. Mai mult ca atât, nu s-a dispus de proba existenței faptei pentru care s-ar fi presupus interesul unei remunerări pentru Denis Zugrav și ca urmare nu poate fi confirmată însăși faza de pretindere a remunerării;

- nu există probe ale faptei referitoare la existența elementelor infracțiunii, astfel nu este probat că lui Zugrav Denis i s-a transmis careva sumă de bani, la fel nu este probată și faptul solicitării remunerării, așa cum nu este probat nici faptul că a intrat în posesia cărorva sume de bani transmise de Oleg Busuioc;

- nu există bunurile destinate sau utilizate pentru săvîrșirea infracțiunii sau dobîndite prin infracțiune, indiferent de faptul pentru cine au fost transmise.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de procuror și admis apelul inculpatului și a avocatului acestuia, casată parțial sentința instanței de fond și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care:

Lui Zugrav Denis recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 324 alin. (1) Cod penal (în red. Legii nr. 277 din 18.12.2008, în vigoare la 24.05.2009), i s-a stabilit pedeapsă de 4 (patru) ani închisoare și amendă 2000 unități convenționale, ceea ce constituie 40 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita anumite activități în organele de drept și administrației publice pe termen de 5 (cinci) ani.

Conform art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că vina inculpatului se dovedește prin declarațiile acestuia, a martorilor Oleg Busuioc, Stanislav Moisenco, Vadim Lungu, precum și prin materialele cauzei, și anume: *procesul-verbal de examinare a purtătorului de informație CD-R „Extreme” de culoare roșie din 20.09.2013 (f.d. 35); procesul-verbal de examinare a documentului din 08.10.2013 (f.d.*

37); înregistrarea video, imprimată pe purtătorul de informație CD-R de model „Extreme” (f.d. 74).

Motivele apelului procurorului privind încadrarea faptelor inculpatului Denis Zugrav, în baza art. 324 alin.(2) lit. b) Cod penal nu au fost acceptate de către instanța de apel, ori prin ordonanța de punere sub învinuire și prin rechizitoriu nu a fost încriminat fapta conform indicelui calificativ „acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane”, astfel inculpatul nu poate fi condamnat pentru o situație mai gravă decât cea pentru care a fost pus sub acuzare, conform art. 325,410 Cod de procedură penală, instanța nu poate depăși limitele învinuirii formulate și nu poate crea o situație mai gravă persoanei care a declarat apel. Participarea unei alte persoane nu a fost stabilită. Infracțiunea în cazul dat se consideră consumată din momentul primirii bunului sau a foloaselor de către cel puțin o persoană, indiferent de faptul dacă persoana care corupe înțelegea sau nu că la luarea de bani, bunuri și alte avantaje participă câteva persoane cu funcții de răspundere.

În acest context, prin noțiunea de „două sau mai multe” persoane prevăzută la lit. b) se înțelege învoiala prealabilă a două sau a mai multor persoane cu funcții de răspundere care s-au înțeles din timp sau după începere, dar pînă la consumarea infracțiunii, despre săvârșirea în comun a acestei infracțiuni.

Colegiul penal nu a stabilit temeuri de a admite apelul acuzatorului de stat pentru fapta comisă prin care Denis Zugrav ar urma a executa pedeapsa principală în locurile de detenție prin izolarea lui de societate, ori el este la prima abatere, este de vîrstă tînă, suma pretinsă de 400 lei este de proporții mici și nu depășește 25 unități convenționale de amendă.

În opinia instanței, pedeapsa închisorii cu executare reală în locurile de detenție nu va fi una echitabilă în raport cu fapta comisă, personalitatea inculpatului, gradul pericolului social al faptei comise, deci nu va putea asigura un comportament adecvat al inculpatului, deoarece la pronunțarea sentinței s-a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că infracțiunea săvârșită face parte din categoria infracțiunilor grave, de persoana vinovatului, că inculpatul nu a recunoscut vina, anterior nu a fost judecat.

Cu referire la apelul declarat de către avocat, Colegiul a respins ca irelevante motivele referitor la nevinovăția inculpatului, precum că nu a comis fapta incriminată, ori nerecunoașterea de către inculpat a vinovăției sale este o metodă de a evita răspunderea penală pentru fapta comisă și vinovăția acestuia de comiterea crimei prevăzute la art. 324 alin. (1) Cod penal pe deplin și-a găsit confirmare prin probele administrate, care nu prezintă dubii asupra veridicității lor, probe care au fost admise de către instanța de apel ca fiind pertinente și concludente.

Argumentul avocatului despre faptul că actele emise de către procuror sau de organul de urmărire penală au fost efectuate cu încălcări de procedură, la fel au fost respinse, deoarece în cazul recunoașterii procesului verbal cu privire la contravenție ca probă fără a fi indicat că este o copie și înregistrarea audio care a fost recunoscută ca

corp delict, ambele prin ordonanța organului de urmărire penală, nu au fost contestate nici de inculpat și nici de către partea apărării conform procedurii separate prevăzute de legea procesual penală și prin urmare sunt legale.

Totodată, a fost respinsă versiunea apărării cu privire la faptul că procurorul ierarhic superior nu a emis ordonanță de desemnare a procurorului M. Sușîțcaia în vederea investigării cauzei, ori cauza a fost repartizată anume ei, de asemenea a fost considerat ca fiind neargumentat și motivul precum că procurorul a depășit termenul de a aduce la cunoștință inculpatului ordonanța de începere a urmăririi penale, deoarece procurorul care a condus urmărirea penală M. Sușîțcaia și la 02.10.2013 a emis ordonanța de prelungire a termenului urmăririi penale și respectiv a fost respectat termenul de 24 ore. Nu poate fi acceptat și argumentul avocatului precum că se impune constatarea nulității ordonanței de pornire a urmăririi penale despre care nu se face referire în ordonanța privind fixarea termenului de urmărire penală.

În altă ordine de idei, în opinia instanței de apel, instanța de fond contrar prevederilor art. 8 Cod penal, acțiunea legii penale în timp și art. 10 Cod penal, efectul retroactiv a legii penale, în mod greșit a aplicat prevederile unei legi defavorabile inculpatului numindu-i pedeapsă peste limitele sancțiunii prevăzute la art. 324 alin.(1) Cod penal în baza unei legi inexistente la data comiterii crimei Legii nr. 326, în vigoare la 25.02.2014, ori pedeapsa cu amendă urma a fi numită conform prevederilor Legii nr. 277 din 18.12.2008 în vigoare la 24.05.2009 în limitele sancțiunii de la 1000 la 3000 unități convenționale, motiv pentru care instanța de apel a intervenit în această parte a numirii pedepsei.

Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei, Colegiul a micșorat quantumul amenzii în conformitate cu prevederile legale în vigoare la data comiterii infracțiunii.

Colegiul penal a conchis că prin concluziile expuse în sentință de către instanța de fond și accentuate mai sus, a fost încălcat dreptul inculpatului la o sentință legală și întemeiată, fapt ce s-a impus necesitatea aplicării unei pedepse mai blânde cu amendă și menținerea dispozițiilor sentinței primei instanțe privind numirea pedepsei cu închisoare de 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau a exercita anumite activități pe termen de 5 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termen de probă de 2 ani, conform prevederilor art. 90 Cod penal.

5. Împotriva hotărîrilor menționate inculpatul a declarat recurs ordinar, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare.

În motivarea recursului recurentul indică:

- concluziile instanței de apel precum că inculpatul ar fi primit de la martorul Oleg Busuioc careva sume de bani sunt bazate doar pe presupuneri, iar circumstanțele cauzei demonstrează că există un conflict între cei doi, fapt confirmat prin comportamentul și propunerea lui Vadim Lungu de a merge personal să-i dea actele lui Oleg Busuioc;

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor împrejurărilor enunțate în cererea de apel, referitor la existența faptei pentru care s-ar fi presupus interesul unei remunerări pentru Denis Zugrav;

- instanța de apel nu a înlăturat dubiul în ce privește declarațiile martorului Vadim Lungu, care de fapt este în stare să se apere în situația în cauză, precum nu a motivat lipsa interesului dînsului de a intra în posesia banilor, mai mult, declarațiile martorului urmau a fi interpretate ca fiind o dorință de a evita răspunderea penală pentru fapta sa. Totodată, la cererea inculpatului de a iniția urmărirea penală împotriva lui Lungu Vadim, procurorul a refuzat pe motiv că faptele acestuia sunt legale și nu conțin o faptă infracțională;

- cauza a fost repartizată spre examinare procurorului M. Sușîțcaia, însă lipsește un careva act sau dispoziție a procurorului superior cu privire la repartizarea dosarului, ba chiar ordonanța de începere a urmăririi penale din 02.09.2013 a fost adusă la cunoștință abia peste două zile, la data de 04.09.2013, adică peste 24 ore și anume procurorului interimar al Procuraturii Anticorupție, însă nu procurorului antrenat pe cauza dată. Mai mult ca atît, în ordonanța din 02.10.2013 prin care s-a prelungit termenul de urmărire penală, se indică greșit faptul că termenul de efectuare a urmăririi penale expiră la 20.07.2013, fără a identifica consecințele unei asemenea greșeli;

- la materialele dosarului sunt anexate copii ale procesului-verbal cu privire la contravenție și a ordonanței, însă nu s-a luat în considerație că fotocopia prezentată nu reprezintă și nu poate fi echivalentă cu originalul documentului.

6. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia, deoarece recurentul nu invocă careva temei de drept prevăzut în art. 427 Cod de procedură penală, însă se referă doar la aprecierea probelor.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Recurentul a invocat în recursul ordinar ca temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și anume: *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, dar de fapt referindu-se la dezacordul său cu aprecierea probelor și solicitînd pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, eroare prevăzută de fapt la pct. 8) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală.*

Instanța de recurs lecturînd textul recursului remarcă că autorul acestuia a invocat faptul că instanța a comis o eroare de fapt care a afectat soluția acesteia, însă nu a specificat care anume este eroarea comisă.

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiurile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, or, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, astfel, argumentul expus în recurs este neîntemeiat și se respinge, deoarece soluția criticată este una corectă ce rezultă din cumulul de probe prezentate și anexate la materialele cauzei și respectiv cercetate în ordinea prevăzută de lege, dîndu-li-se aprecierea cuvenită.

La soluționarea cauzei, instanțele au ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, au cercetat cauza sub toate aspectele, probele prezentate de părți verificîndu-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și în mod întemeiat au confirmat vinovăția inculpatului Zugrav Denis în săvîrșirea infracțiunii prevăzută de art. 324 alin. (1) Cod penal.

Potrivit prevederilor art. 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză și toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, concluziile rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

Prin urmare, Colegiul penal precizează că soluția primei instanțe prin care s-a constatat vinovăția lui Zugrav Denis pentru primirea sumei de 400 lei de la Oleg Busuioc, ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini o acțiune în exercitarea funcției sale, a fost corect menținută de către instanța de apel, iar concluziile ambelor instanțe sunt fondate inclusiv și pe declarațiile martorului Vadim Lungu, care de fapt este mijlocitorul prin care au fost transmise bunurile materiale, iar afirmațiile acestuia nu pot fi puse sub îndoiala instanței odată ce sunt confirmate și prin procesul-verbal, prin care s-a examinat compact discul CD-R Extreme de culoare roșie, care ulterior prin ordonanța din 20.09.2013 a fost recunoscut în calitate de corp delict și anexat la plîngerea lui Busuioc Oleg (f.d. 35, 36, Vol. I).

Instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că concluziile instanței de apel sunt bazate doar pe presupuneri și se menționează că careva conflict dintre inculpat și martorul Oleg Busuioc nu s-a remarcat. Totodată, faptul că întîlnirea la care s-au transmis banii a avut loc între cei doi martori, nu-l scutește pe inculpat de răspundere penală așa precum se menționează și în recurs, deoarece prevederile art. 324 alin. (1) Cod penal, infracțiune încriminată lui, prevede că pretinderea, acceptarea sau primirea unor bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană poate avea loc personal sau prin mijlocitor.

Tot aici, Colegiul precizează că pentru existența infracțiunii de corupere pasivă este important ca persoana coruptă să nu-și manifeste dezacordul, să nu refuze sau să nu

respingă propunerea sau oferta, iar acceptarea poate fi expresă sau tacită, prin urmare, în speță inculpatul și-a manifestat prin acțiunile sale interesul de a fi remunerat în urma unei înțelegeri avute cu Busuioc Oleg, fapt confirmat prin cumulul de probe verificate și analizate de către instanțele de judecată.

Motivul din recurs referitor la dezacordul recurentului privind începerea urmăririi penale și repartizarea dosarului penal procurorului, Colegiul penal îl respinge ca fiind nefondat și declarativ, deoarece ordonanța privind începerea urmăririi penale din 02.09.2013, a fost emisă de către organul de urmărire penală, respectându-se prevederile art. 274 alin. (1) Cod de procedură penală.

Tot la 02.09.2013 procurorul Mirandolina Sușîțcaia, care a efectuat conducerea activității de urmărire penală, a emis ordonanță prin care a fixat termenul de urmărire penală pînă la 02.10.2013, de aici reiese că conform art. 274 alin. (3) Cod de procedură penală, a fost respectat termenul de 24 de ore de la data începerii urmăririi penale de aducere la cunoștință procurorului a ordonanței și a dosarului respectiv. Totodată, instanța menționează că greșeala mecanică strecurată în ordonanța de prelungire a termenului de urmărire penală din 02.10.2013 și anume că „*termenul fixat pentru efectuarea urmăririi penale expiră la 20.07.2013*”, este una mecanică și neînsemnată, odată ce conform ordonanței precedente se specifică faptul că termenul fixat pentru efectuarea urmăririi penale este pînă la 02.10.2013.

De asemenea, Colegiul concluzionează că, conform procesului-verbal de informare despre terminarea urmăririi penale și procesului - verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală învinuitului și apărătorului său, careva cereri, declarații sau obiecții din partea părților nu au parvenit, deși conform art. 293 alin. (6) Cod de procedură penală, după ce au luat cunoștință de materialele urmăririi penale, persoanele menționate în alin.(1) pot formula cereri noi în legătură cu urmărirea penală, care se soluționează conform prevederilor art.245-247.

Referitor la argumentul recurentului precum că la materialele dosarului sunt anexate copii ale procesului-verbal ce nu pot echivala cu originalul documentului, Colegiul precizează că acest motiv este invocat în mod neîntemeiat, deoarece prin interpelarea nr. 13/32-3616, din 05.09.2013, organul de urmărire penală a solicitat de la Inspectoratul Național de Patrulare copia procesului-verbal de contravenție întocmit la 22.06.2013, care ulterior a fost expediat oficial prin scrisoarea nr. INP5701, din 04.10.2013 (f.d. 41, Vol. I), or, Colegiul remarcă că constituie mijloc de probă chiar și copiile documentelor care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice și dacă în ele sunt expuse sau adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

În consecință, Colegiul penal menționează că instanța de apel a formulat răspunsuri la toate argumentele apelantului invocate în apel și corect s-a expus asupra acestora, făcînd trimitere la probele cercetate pe parcursul examinării cauzei, situație reflectată în pct. 4.1. a prezentei decizii.

Prin urmare, Colegiul precizează că instanța de apel printr-o apreciere justă a probelor corect a menținut hotărîrea instanței de fond în partea încadrării juridice, iar

motivele aduse de recurent precum că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar ține de starea de fapt, aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărârii judiciare.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal apreciază ca fiind corecte concluziile instanței de apel, deoarece corespund circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurent și anume art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală nu persistă în cauză, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DE C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Zugrav Denis, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 15 decembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun